

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เด็กและเยาวชนเป็นพลังสำคัญในการพัฒนาประเทศในอนาคต และเป็นประชากรกลุ่มใหญ่คือ 60% ของประชากรทั้งประเทศ เด็กและเยาวชนนับเป็นวัยสำคัญที่กำลังพัฒนาทั้งในทางร่างกาย ทางสติปัญญา ทางสังคม และศีลธรรม สื่อมวลชนนั้นมีบทบาทในการเจริญเติบโตของเด็ก มีส่วนในการเสริมสร้างความรู้ ความประพฤติ และปลูกฝังความรู้สึกนึกคิดแก่เด็กอย่างมาก ถ้าการพัฒนาในด้านต่าง ๆ เหล่านี้มีความบกพร่องก็จะติดตัวไป ยากที่จะเปลี่ยนแปลงจนเติบโตใหญ่ (สุกัญญา ตีระวนิช และนันทริกา คุ้มไพโรจน์ 2526: 1)

หนังสือการ์ตูน เป็นสื่อมวลชนประเภทหนึ่งที่นับวันจะมีอิทธิพลต่อเด็กและเยาวชนเพิ่มขึ้น เนื่องจาก เป็นหนังสืออ่านประเภทหนึ่งที่มีความสนใจอย่างกว้างขวางในกลุ่มเด็ก ไม่ว่าจะอยู่ในวัยใดก็ตาม เด็กบางคนแม้จะอ่านหนังสือไม่ออกก็สามารถเข้าใจหนังสือการ์ตูนได้ดี และอาจกล่าวได้ว่าแม้แต่ผู้ใหญ่เองก็ชอบอ่านหนังสือการ์ตูนอยู่ไม่น้อย การ์ตูนเป็นหนังสือเสริมการอ่านที่สำคัญในการถ่ายทอดค่านิยม วัฒนธรรม หรือเรื่องราวต่าง ๆ ที่เป็นความรู้และความบันเทิงสู่เด็ก จนอาจกล่าวได้ว่า "หนังสือการ์ตูนคือตัวแทนของความคิดฝันหรือจินตนาการของเด็ก" (กลุ่มส่งเสริมสื่อมวลชนเพื่อเด็ก 2523 : 7)

พัฒนาการอ่านของเด็กแม้ว่าจะแตกต่างกันไปเล็กน้อยตามความสนใจที่เปลี่ยนไป แต่ส่วนหนึ่งที่เด็กให้ความสนใจร่วมกัน คือความสนใจในการ์ตูน (Cartoon) หรือการ์ตูนเรื่อง (Comics) แนนซี ลาร์ริค (Nancy Larrick 1964: 100) ได้อ้างถึงจำนวนหนังสือการ์ตูนที่จำหน่ายในสหรัฐอเมริกา เมื่อปี ค.ศ. 1964 ว่ามีถึง 30 ล้านเล่มต่อเดือน และหนังสือการ์ตูนแต่ละเล่มจะเวียนกันอ่านได้อย่างน้อย 3 คน สำหรับเหตุที่เด็กอ่านการ์ตูนนั้น ลาร์ริค ได้กล่าวไว้ดังนี้

1. หนังสือการ์ตูนสนองความต้องการของเด็กที่มีต่อการผจญภัยและกิจกรรมต่าง ๆ
2. การ์ตูนมีเนื้อหาลื่น และเหตุการณ์ในเรื่องดำเนินไปอย่างรวดเร็ว เด็กจะได้รับความสนุก ความพอใจได้อย่างรวดเร็ว น่าตื่นเต้น
3. หนังสือการ์ตูนอ่านง่าย เด็กอ่านหนังสือการ์ตูนได้โดยไม่ต้องคิดตีความหมายลึกซึ้ง แม้กระทั่งผู้ที่อ่านหนังสือไม่คล่องก็สามารถอ่านรู้เรื่องได้โดยอาศัยรูปภาพประกอบ
4. หนังสือการ์ตูนหาได้ง่ายในชุมชนต่าง ๆ เป็นหนังสือราคาถูกและมีจำหน่ายทั่วไป
5. แนวคิดทางจิตวิทยากล่าวไว้ว่าเด็ก ๆ ต้องการรวมกลุ่มเมื่อเด็กคนอื่น ๆ อ่านหนังสือการ์ตูน เด็กที่ไม่อ่านจะรู้สึกแปลกและโดดเดี่ยวไม่เข้าพวกเด็ก ๆ จึงพากันอ่านหนังสือการ์ตูนให้เหมือน ๆ กัน
6. มีเด็กจำนวนมากที่ไม่มีอะไรอ่านดีกว่าหนังสือการ์ตูน เด็กเหล่านี้ไม่สามารถหาหนังสือที่ดีอ่านได้ หรือบางครั้งไม่ทราบว่าหนังสือที่ดีและน่าอ่านมากกว่านี้ เด็กจำนวนมากชอบอ่านการ์ตูน บางคน "ติด" การ์ตูน ขนาดยอมอดขนมเพื่อซื้อหนังสือการ์ตูนมาอ่าน และจะอ่านเป็นประจำ

เบอร์ตัน (Burton 1955: 73-75) กล่าวถึง สาเหตุที่เด็กชอบหนังสือการ์ตูนไว้ว่า

1. อ่านแล้วเข้าใจง่าย ไม่ต้องอ่านคำบรรยายทุกคำเพียงแต่ดูภาพประกอบ เด็กก็สามารถเข้าใจเรื่องราวได้ตลอด เด็กที่อ่านหนังสือไม่เก่งชอบอ่านการ์ตูนมาก เพราะปกติเด็กเหล่านี้จะเรียนไม่ทันเพื่อนในชั้นเรียน แต่การอ่านหนังสือการ์ตูนซึ่งเป็นการเล่าเรื่องด้วยภาพช่วยให้เด็กเหล่านี้ติดตามเรื่องได้ง่ายขึ้น
2. อ่านแล้วเข้าใจความทันที เพราะเนื้อเรื่องแสดงชัดเจนอยู่แล้วไม่ต้องตีความก็สามารถเข้าใจได้
3. เนื้อเรื่องเหมาะกับธรรมชาติของเด็กวัยรุ่น แม้ว่าหนังสือการ์ตูนแต่ละเล่มจะมีเนื้อเรื่องแตกต่างกันก็ตาม แต่ส่วนใหญ่ก็ล้วนแต่เป็นประเภท เรื่องลึกลับ ตื่นเต้น ผจญภัย และมีการเคลื่อนไหว ซึ่งเป็นสิ่งที่น่าสนใจสำหรับเด็กมาก
4. เด็กมักถือเอาเรื่องราวในหนังสือการ์ตูนเป็นเรื่องจริง เช่นเดียวกับเรื่องในภาพยนตร์และโทรทัศน์
5. เด็กมักจินตนาการไปตามหนังสือการ์ตูนที่อ่านว่าคนมี 2 พวก คือ คนดีกับคนเลว ซึ่งมีลักษณะรูปร่างหน้าตาและการกระทำเหมือนกับตัวการ์ตูนที่เขาอ่าน

6. เด็กนิยมชมชอบความเก่งกล้าสามารถของตัวละครในหนังสือการ์ตูน และจะยึดถือนำมาเป็นแบบอย่าง

7. หนังสือการ์ตูนเป็นหนังสือที่หาง่ายและราคาไม่แพง

เก็จแก้ว (เก็จแก้ว นามแฝง 2519: 49) กล่าวว่า ไม่ว่าเด็กหรือผู้ใหญ่ก็นิยมอ่านหนังสือการ์ตูนกันแทบทั้งสิ้น ทั้งนี้เพราะการ์ตูนนอกจากจะก่อให้เกิดความคิดอ่านกว้างขวางขึ้นแล้วยังช่วยผ่อนคลายความตึงเครียดให้แก่ผู้อ่านได้เป็นอย่างดี แต่ก็ต้องรู้จักพิจารณาเลือกสรรอย่างละเอียดถี่ถ้วนด้วย

สภาพการณ์ปัจจุบัน การ์ตูนในประเทศไทยส่วนใหญ่มุ่งดี้อยู่คุณภาพ และมีแนวโน้มในการสร้างความตลกขบขันและความบันเทิง ซึ่งบางครั้งปราศจากความรับผิดชอบต่อสังคม มีหนังสือการ์ตูนเป็นจำนวนมากที่แฝงคำพูดและภาพลามกไว้ด้วย ซึ่งกฎหมายกำหนดให้ลงโทษสูงสุดคือ ถูกปรับไม่เกิน 1,000 บาท หรือจำคุกไม่เกิน 6 เดือน เท่านั้น นับเป็นการลงโทษที่น้อยมาก (ชัยณรงค์ มณฑะวิเชียรฉาย 2524 : 9)

ตลาดการ์ตูนในปัจจุบัน นอกจากจะมีการ์ตูนเล่มละบาท การ์ตูนเรื่องสั้น ๆ และนิตยสารการ์ตูนแล้ว การ์ตูนเรื่องเล่มละ 10-15 บาท ที่แปลมาจากภาษาญี่ปุ่น (ขนาดฉบับ 5" x 6" โดยประมาณ) จำนวนความหนา 140-190 หน้า กำลังได้รับความนิยมมากจากผู้อ่านที่เป็นเด็กและเยาวชน หนังสือการ์ตูนบางเรื่องเป็นเรื่องเกี่ยวกับการ์ตูนทางโทรทัศน์ด้วย เช่น เรื่องอสูรน้อย กระซิบรัก, เจ้าหนูสิงห์นักเตะ, โดราเอมอนแมวเจ้าปัญญา เป็นต้น

การ์ตูนเรื่อง (หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่านิยายภาพ) ที่แปลมาจากภาษาญี่ปุ่น ส่วนใหญ่ที่พบมักจะจบตอนในเล่ม แต่ก็ยังมีหลายเรื่องที่เป็นเรื่องยาว 5 เล่มจบบ้าง 10 เล่มจบบ้าง บางเรื่องมีถึงเล่มที่ 44 (ขณะที่สำรวจยังไม่จบเรื่อง ได้แก่ เรื่อง นักรักโลกมายา ของสำนักพิมพ์วิบูลย์กิจ ตีพิมพ์ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2526) บางเรื่องมีกำหนดออกวางตลาดแน่นอน เช่น ราย 10 วัน รายเดือน บางเรื่องวางตลาดไม่แน่นอน ขึ้นอยู่กับการได้รับต้นฉบับตอนใหม่จากประเทศญี่ปุ่น ว่าเร็วหรือช้าเพียงใด อีกลักษณะหนึ่งคือเป็นนิตยสารการ์ตูนที่รวมการ์ตูนเรื่องยาวหลายเรื่องลงพิมพ์เป็นตอน ๆ ในเล่มเดียวกันออกเป็นรายสัปดาห์, ราย 10 วัน, รายบิซ หรือรายเดือน เช่น เดอะซีไร, อนิเมจิกวีส, เกมส์, กีฬ, เลมอน, เฟรนด์, ชิวกังวีส เป็นต้น

การ์ตูนเรื่องดังกล่าวมีเนื้อหาหลากหลาย ทั้งรัก โศก ผจญภัย ลึกลับ ภูตผีปิศาจ บางครั้งก็เป็นเรื่องใกล้ตัวที่อยู่ในความสนใจของเด็กและเยาวชน เช่นเรื่องในโรงเรียน ในมหาวิทยาลัย เรื่องซูสาว เมื่อรวมเข้ากับการเขียนภาพที่ดึงดูดใจ ทำให้การ์ตูนดังกล่าวได้รับความนิยมแพร่หลายในเวลารวดเร็ว ในเวลาไม่ถึง 15 ปีมีสำนักพิมพ์ พิมพ์การ์ตูนที่แปลมาจากภาษาญี่ปุ่นนี้เกิดขึ้นมากมายหลายแห่ง ได้แก่ สำนักพิมพ์วิบูลย์กิจ, มิตรไมตรี, พุฒผลาสน์, สยามสปอร์ตคลับบิชซึ่ง, อุดมศึกษา ฯลฯ

✓ เนื้อหาสาระในการ์ตูนเหล่านี้นับเป็นสิ่งที่น่าวิตก เนื่องจากการ์ตูนบางเล่มเป็นการ์ตูนที่ใหญ่ชาวญี่ปุ่นอ่าน อีกทั้งบางเล่มก็สอดแทรกเนื้อหาที่ไม่เหมาะสม เช่น ความก้าวร้าวรุนแรง เรื่องเพศ และค่านิยมที่ผิด ๆ แก่เด็กและเยาวชน ซึ่งเด็กและเยาวชนอาจรับเอาค่านิยมดังกล่าวโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ได้

หนังสือการ์ตูนในประเทศญี่ปุ่นนั้น เป็นการ์ตูนสำหรับผู้่านหลายระดับชั้นในสังคม ตั้งแต่สำหรับเด็กเล็กจนถึงผู้ใหญ่ทำงาน เนื้อหามีตั้งแต่เรื่องเกี่ยวกับอวกาศ คอมพิวเตอร์ ความรัก ซามูไร หรือแม้กระทั่งเรื่อง "เรียนรู้วิทยาศาสตร์ด้วยวิธีง่าย ๆ" ยอดจำหน่ายหนังสือการ์ตูนในประเทศจึงสูงมาก เฉพาะปี พ.ศ. 2528 ทั้งหนังสือการ์ตูนและนิตยสารการ์ตูนมียอดขายรวมกันกว่า 1,500 ล้านเล่ม ขณะที่สถิติการจำหน่ายของหนังสือประเภทนี้ในสหรัฐอเมริกาปีเดียวกันเท่ากับ 150 ล้านเล่มเท่านั้น ในจำนวนหนังสือทั้งหมดที่วางขายในประเทศเป็นหนังสือการ์ตูนถึง 1 ใน 3 และเฉพาะปี พ.ศ. 2528 มีการ์ตูนเล่มใหม่ ๆ เกิดขึ้นกว่า 3,000 เล่ม เยาวชนกว่า 4 ใน 5 คนของญี่ปุ่นอ่านหนังสือการ์ตูน การที่การ์ตูนเป็นสื่อที่แพร่หลายนี้เอง ทางกระทรวงศึกษาธิการของญี่ปุ่นจึงนำเอาการ์ตูนมาเป็นสื่อการศึกษา ดัดแปลงบทเรียนที่ยากเป็นการ์ตูน เช่น แปลงวรรณคดีคลาสสิกสมัยศตวรรษที่ 11 เป็นการ์ตูน ซึ่งได้รับความนิยมอย่างกว้างขวาง หรือการที่ทางราชการออกหนังสือการ์ตูนชื่อ "ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายอาญาที่มีโทษสถานเบาผ่านทางการ์ตูน" เป็นต้น แม้หนังสือการ์ตูนจะมีคุณอนันต์ แต่ก็มิโทษมหันต์ จากการกระทำของนายทุนบางกลุ่มที่มุ่งแสวงหากำไรโดยไม่คำนึงถึงผลเสียต่อสังคมและประเทศชาติ หนังสือการ์ตูนเริ่มจะเต็มไปด้วยเรื่องลามกอนาจาร หรือกามวิปริตวิดารมากขึ้น แม้กระทั่งในการ์ตูนสำหรับเด็กและกลุ่มผู้หญิง นอกจากนี้บางเรื่องมีเนื้อหาเต็มไปด้วยฉากฆ่าล้างแค้น, ทรมาณ หรือเนื้อหาเกี่ยวกับวิธีการฆ่าตัวตาย ซึ่งกำลังเป็นปัญหาใหญ่ในประเทศญี่ปุ่นในขณะนี้ (บุญรัตน์ อภิชาติไครสรณ 2529: 14)

จะเห็นได้ว่า หนังสือการ์ตูนเรื่องยาวที่แปลจากภาษาญี่ปุ่น อาจก่อให้เกิดปัญหาด้าน จริยธรรม และวัฒนธรรมแก่เด็กและเยาวชนไทยได้ ซึ่งปัญหานี้สอดคล้องกับสภาพปัญหาหลัก ประการหนึ่งในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 5 (2525-2529) นั่นคือ เด็กและ เยาวชนไม่ได้รับการปลูกฝังให้เห็นความสำคัญของคุณธรรมและจริยธรรมที่มีต่อชีวิตของตนเองและ คอ์ผู้อื่น เพราะมีสภาพแวดล้อม สถานการณ์ที่จูงใจ ยั่วยุชักนำ ค่านิยมเชิงจริยธรรมที่ควร เสริมสร้างนั้น ยังขาดการปฏิบัติอย่างจริงจัง นอกจากนั้นเด็กและเยาวชนไม่ได้รับการปลูกฝัง ให้เข้าใจ และชื่นชมในวัฒนธรรมไทย ประกอบกับวัฒนธรรมต่างถิ่นและต่างประเทศที่ไม่เหมาะสม กับสภาพสังคมไทยเข้ามาแพร่หลายอย่างเสรีไร้ขอบเขต (สำนักนายกรัฐมนตรี, สำนักงานคณะกรรมการ ส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ กองนโยบายและแผนงานเยาวชน 2525: 11-14)

ดังนั้น เนื้อหาสาระของหนังสือการ์ตูนเรื่องที่แปลจากภาษาญี่ปุ่น ซึ่งกำลังแพร่หลาย อย่างมากในขณะนี้จึง เป็นสิ่งที่น่าสนใจในการศึกษาอย่างยิ่งว่า หนังสือการ์ตูนดังกล่าวมีแนวโน้ม ใน การเสนอเนื้อหาประเภทใด เหมาะสมกับสภาพสังคมไทยหรือไม่ และมีบทบาทในการพัฒนาเด็กและ เยาวชนในการปลูกฝังคุณธรรมที่ต้งามมากน้อยเพียงใด เพื่อปรับปรุงและเพื่อการควบคุมคุณภาพ ของหนังสือการ์ตูน เรื่องจากต่างประเทศที่นำมาแปลเป็นภาษาไทย ทั้งนี้เพื่อให้เด็กและ เยาวชน ได้รับประโยชน์อย่างแท้จริง และช่วยให้การพัฒนาเด็กและเยาวชนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อทราบประเภทและปริมาณของพฤติกรรมด้านส่งเสริมและด้านทำลายคุณธรรมที่ ปรากฏในเนื้อหาของหนังสือการ์ตูนเรื่องที่แปลจากภาษาญี่ปุ่น
2. เพื่อทราบประเภทและปริมาณการใช้ภาษาที่ไม่เหมาะสมใน เนื้อหาของหนังสือการ์ตูน เรื่องที่แปลจากภาษาญี่ปุ่น
3. เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติของเด็กและเยาวชนชายและหญิง ที่มีต่อหนังสือการ์ตูน เรื่องที่แปลจากภาษาญี่ปุ่นในเรื่องต่าง ๆ
4. เพื่อ เปรียบเทียบทัศนคติของเด็กและเยาวชน ที่มีระดับการศึกษาต่างกันที่มีต่อ หนังสือการ์ตูนเรื่องที่แปลจากภาษาญี่ปุ่นในเรื่องต่าง ๆ

ปัญหาการวิจัย

1. พฤติกรรมด้านส่งเสริมและด้านทำลายคุณธรรมที่ปรากฏในหนังสือการ์ตูน เรื่องที่แปลจากภาษาญี่ปุ่น มีประเภทใดบ้าง และมีปริมาณมากน้อยเพียงใด
2. การใช้ภาษาที่ไม่เหมาะสมในหนังสือการ์ตูน เรื่องที่แปลจากภาษาญี่ปุ่นมีประเภทใดบ้าง และมีปริมาณมากน้อยเพียงใด
3. เด็กและเยาวชนชายและหญิง มีทัศนคติต่อหนังสือการ์ตูน เรื่องที่แปลจากภาษาญี่ปุ่นต่างกันหรือไม่
4. เด็กและเยาวชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีทัศนคติต่อหนังสือการ์ตูน เรื่องที่แปลจากภาษาญี่ปุ่นต่างกันหรือไม่

สมมติฐานในการวิจัย

1. เด็กและเยาวชนชายและหญิง มีทัศนคติต่อหนังสือการ์ตูน เรื่องที่แปลจากภาษาญี่ปุ่นแตกต่างกัน
2. เด็กและเยาวชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีทัศนคติต่อหนังสือการ์ตูน เรื่องที่แปลจากภาษาญี่ปุ่นแตกต่างกัน

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. การวิเคราะห์เนื้อหา ดัดแปลงเนื้อหาออกเป็น 2 ประเภท คือ เนื้อหาเกี่ยวกับพฤติกรรมด้านส่งเสริมและด้านทำลายคุณธรรมและลักษณะการใช้ภาษาไทยที่ไม่เหมาะสม ไม่พิจารณาเนื้อหาประเภทอื่น ๆ นอกเหนือจากนี้
2. เกณฑ์ที่ใช้ในการจัดประเภท ในส่วนของเนื้อหาเกี่ยวกับพฤติกรรมด้านส่งเสริมและด้านทำลายคุณธรรม อ้างจากวิทยานิพนธ์ของ เบญจา บุญยสนธิกุล, สุรางค์ รุ่งเรือง และกรรณิกา ศรีเจริญ (2525) ส่วนลักษณะการใช้ภาษาไทยที่ไม่เหมาะสมในการ์ตูนเรื่อง อ้างอิงจาก ภาษากับมวลชน วิวัฒนาการของภาษาเพื่อการเสนอข่าวในหนังสือพิมพ์ไทย โดยจำนง วิบูลย์ศรี และดวงทิพย์ วรพันธุ์ (2526: 186)
3. การวิเคราะห์เนื้อหา ถือว่ารูปหรือภาพประกอบเป็นส่วนหนึ่งของเนื้อหาที่ต้องศึกษาด้วย

ขอบเขตการวิจัย

การสำรวจทัศนคติของเด็กและเยาวชน ศึกษาเฉพาะเด็กและเยาวชนที่เป็นนักเรียน นักศึกษา จากสถาบันการศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครเท่านั้น

นิยามศัพท์

หนังสือการ์ตูนเรื่องแปลจากภาษาญี่ปุ่น หมายถึง หนังสือการ์ตูนเรื่องที่แปลจากต้นฉบับ ภาษาญี่ปุ่น เป็นหนังสือการ์ตูนขนาดประมาณ 5" x 6" ความหนาประมาณ 128-200 หน้า ราคา 10-25 บาท

เด็กและเยาวชน หมายถึง ผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 6-25 ปี เด็กได้แก่ผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 6 ปี ขึ้นไปซึ่งถือว่าเป็นเด็กเล็กที่เริ่มอ่านหนังสือได้เล็ก ๆ น้อย ๆ จนถึงอายุ 14 ปี และเยาวชน หมายถึง ผู้ที่มีอายุ 15-25 ปี

การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) หมายถึง วิธีการที่ใช้ในการวิเคราะห์ สาร โดยวิธีการจัดประเภทและวัดความถี่

คุณธรรม หมายถึง หลักของความดีและความถูกต้องตามหลักเกณฑ์จริยธรรมทางศาสนา และทางวัฒนธรรม เป็นหลักที่บุคคลควรมีค้ำไว้เป็นหลักประจำใจเพื่อใช้เป็นแนวทางในการประพฤติ ปฏิบัติ รวม 28 คุณธรรม ดังต่อไปนี้

1. การไม่ประทุษร้ายต่อชีวิตและร่างกาย
2. ความเมตตากรุณา
3. ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และเสียสละ
4. การไม่ละเมิดของรักของผู้อื่น
5. การรู้จักความพอดี พอใจในสิ่งที่ตนมีอยู่
6. ความซื่อสัตย์สุจริต
7. การไม่หลงและเสพสิ่งเสพติด
8. ความเป็นผู้มีสติรู้จักยับยั้งชั่งใจ
9. ความเป็นผู้มีเหตุผล
10. ความละเอียดและเกรงกลัวต่อการทำชั่ว

11. ความอดสาหัส ความขยันหมั่นเพียร
12. ความกล้าหาญและเชื่อมั่นในตนเอง
13. ความกตัญญูทดแทน
14. ความประณีตและละเอียดถี่ถ้วน
15. ความยุติธรรม ความมีน้ำใจเป็นธรรมไม่ลำเอียง
16. ความรับผิดชอบ
17. ความมีระเบียบวินัย การตรงต่อเวลาและหน้าที่
18. ความสุภาพอ่อนน้อม
19. การถือประโยชน์ส่วนรวม
20. ความจงรักภักดีต่อชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์
21. ความสามัคคี
22. ความมีธรรมาภิบาล
23. การคบมิตร
24. ความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา
25. การละเว้นจากการพนัน
26. การไม่ประพฤติดีในกา
27. การให้ความรักและความห่วงใย
28. การไม่ดูถูกเหยียดหยาม

การใช้ภาษาที่ไม่เหมาะสม แบ่งออกเป็น 5 ประเภทดังต่อไปนี้

- ก. การสะกดการันต์ผิดพลาด เนื่องจากภาษาของการ์ตูนมีลักษณะเฉพาะคือเป็นภาษาพูด ในกรณีที่พบคำในภาษาพูดซึ่งสะกดแปลกไปจากภาษาเขียนเพื่อเพิ่มอารมณ์ของเรื่อง แต่ยังคงสะกดไม่ผิดไปจากหลักไวยากรณ์ ถือว่าคำนั้นถูกต้อง เช่น ไปแล้วนะค้า (ตัวละครจงใจลากเสียงยาว), ไม่รุ้ (จากคำว่า "ไม่รู้" ขณะที่ตัวละครในขณะนั้นกำลังมีอาการมึนงง) เป็นต้น
- ข. คำทับศัพท์และสำนวนต่างประเทศ ทั้ง ๆ ที่มีคำไทยและสำนวนไทยใช้อยู่แล้ว
- ค. ภาษาที่จะนำไปสู่ความคิดสองแง่สองมุม เช่นภาษาสะแลง คำหวานที่ให้ความหมายสองแง่สองมุม ความหมายหยาบโหลน

ง. การใช้คำผิดความหมายหรือไม่ตรงความหมาย ไม่ใช่ลักษณะนามหรือใช้ลักษณะนามที่ไม่ถูกต้อง ใช้ถ้อยคำรวบรัดเกินไปจนไม่เข้าใจหรือทำให้เข้าใจผิดความหมาย

จ. คำเสียดสีหมิ่นประมาท หมายถึง คำสรรพนามซึ่งหนังสือตั้งให้แก่บุคคลโดยการคัดแปลงให้บุคคลได้รับความเสียหาย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ช่วยให้ทราบธรรมชาติของ เด็กและเยาวชน ที่มีต่อหนังสือการ์ตูน เรื่องที่แปลจากภาษาญี่ปุ่น
2. เพื่อให้ทราบถึงคุณประโยชน์ และผลเสียที่เด็กและเยาวชนจะได้รับจากการอ่านหนังสือการ์ตูน เรื่องที่แปลจากภาษาญี่ปุ่น
3. เพื่อให้บิดามารดา หรือผู้ปกครอง และทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องตระหนักและตื่นตัว เกี่ยวกับความสำคัญของหนังสือการ์ตูนสำหรับเด็กและเยาวชน
4. ช่วยเป็นข้อ เสนอแนะสำหรับสำนักพิมพ์และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นแนวทางในการผลิตหนังสือการ์ตูนสำหรับเด็กและเยาวชนให้เกิดประโยชน์อย่างแท้จริงและสอดคล้องกับความสนใจของเด็กและเยาวชนยิ่งขึ้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย